

DECIZIE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Druță, Oleg Sternioală

Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne împotriva lui Vasile Ciobanu cu privire la încasarea cheltuielilor pentru instruire,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni din 02 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 18 iulie 2016, Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Ciobanu cu privire la încasarea cheltuielilor pentru instruire.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 09 februarie 2015, pârâtul a depus la Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne o cerere, prin care a solicitat angajarea în serviciu în cadrul Poliției de Frontieră.

Menționează că, la data de 09 februarie 2015, între Departamentul Poliției de Frontieră și pârât a fost încheiat contractul de îndeplinire a serviciului în cadrul Poliției de Frontieră nr. 4/15, prin care ultimul și-a asumat obligația să activeze în cadrul Poliției de Frontieră o perioadă de 5 ani după finisarea cursului de instruire inițială, semnând și un angajament în acest sens.

Susține că, la aceeași dată, prin ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr. 110/ps, pârâtul a fost numit în funcția de inspector al unității control al frontierei a sectorului poliției de frontieră „Frăsinești” al Direcției regionale Vest, cu confirmarea gradului special „sergent-inferior”.

Afirmă că, în legătură cu faptul că, pentru funcția respectivă era necesară o pregătire specială, prin ordinal șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr.111/ps din 09 februarie 2015, pârâtul a fost detașat la Colegiul Național al Poliției de Frontieră, pentru urmarea cursului de instruire inițială pentru perioada 09 februarie 2015 – 14 august 2015.

Relevă că, la data de 14 ianuarie 2016, pârâtul a depus un raport, prin care a solicitat eliberarea din serviciu din propria inițiativă, iar la data de 28 ianuarie 2016, a fost emis ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr. 93/ps, prin care pârâtul a fost eliberat din serviciu în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (1) lit.a) din Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, demisie.

Invocă că, pârâtul, fiind angajat la data de 09 februarie 2015 și demisionând la data de 28 ianuarie 2016, a activat în cadrul Poliției de Frontieră doar 353 zile.

Mai invocă că, asupra pârâtului se răsfrâng prevederile art. 39 alin. (11) din Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, care statuiază că, polițistul de frontieră care a efectuat cursuri de instruire din contul Poliției de Frontieră și căruia raporturile de serviciu i-au încetat în primii 5 ani de activitate din motive imputabile lui este obligat să restituie cheltuielile aferente pregătirii sale proporțional cu perioada rămasă până la 5 ani.

Consideră că, pârâtul, demisionând la data de 28 ianuarie 2016, nu și-a exercitat obligația prevăzută de lege - de a activa în cadrul Poliției de Frontieră timp de 5 ani după finisarea cursurilor de instruire inițială, respectiv, urmează să restituie cheltuielile aferente instruirii sale.

Declară că, conform calculului efectuat, cheltuielile legate de instruirea pârâtului pe perioada cursurilor de instruire specială la Colegiul Național al Poliției de Frontieră constituie suma de 12585,60 lei.

Menționează că, în vederea soluționării cauzei pe cale amiabilă, la data de 08 februarie 2016, în adresa pârâtului a fost expediată somația nr. 35/21-2/198, prin care s-a solicitat achitarea benevolă a cheltuielilor suportate pentru instruirea sa în instituția de învățământ de profil, fiind informat că, în caz contrar, Departamentul Poliției de Frontieră își rezervă dreptul de a înainta o acțiune în instanța de judecată cu privire la repararea prejudiciului material, însă până în prezent nu a fost recepționat nici un răspuns, iar suma datorată nu a fost achitată.

Solicită încasarea de la pârât a cheltuielilor suportate pentru instruire în sumă de 12 585,60 lei, a sumei de 2632,40 lei, cu titlu de valoarea restantă a uniformei și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne a depus o cerere, prin care a solicitat încasarea de la Vasile Ciobanu a cheltuielilor de transport în sumă de 211,07 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 02 decembrie 2016 acțiunea a fost admisă parțial și a fost încasată din contul lui Vasile Ciobanu în beneficiul Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne suma de 12 585,60 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru instruire și suma de 2632,40 lei, cu titlu de valoarea restantă a uniformei, în total suma de 15218 lei. A fost încasată din contul lui Vasile Ciobanu în beneficiul statului taxa de stat, de care a fost scutit reclamantul la depunerea cererii de chemare în judecată, în sumă de 456,54 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 a fost respins apelul declarat de către Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 12 iulie 2017, în termenul prevăzut de lege, Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei

instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii cererii cu privire la încasarea cheltuielilor de transport.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea respingerii cererii cu privire la încasarea cheltuielilor de transport, deoarece instanțele ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea.

Menționează că, legislatorul nu a reglementat careva restricții în privința cheltuielilor de transport, spre exemplu, deplasarea în instanța de judecată doar cu transportul public și prin urmare, instanțele judecătorești nu erau în drept să respingă cererea cu privire la încasarea cheltuielilor de transport din motiv că, reprezentantul recurentului urma să se deplaseze în instanța de judecată cu transportul public.

Susține că, este nejustificată concluzia instanțelor judecătorești precum că, cauza nu este una complexă, a fost desfășurată doar în două ședințe, dintre care doar una lucrativă, deoarece Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne a solicitat încasarea cheltuielilor de transport în legătură cu asigurarea prezenței reprezentantului Departamentului la ședințele de judecată, dar nu pentru asistență juridică, astfel, la caz nu este relevantă afirmația cu privire la complexitatea cauzei.

Afirmă că, nu este de acord nici cu concluzia instanțelor judecătorești precum că, cheltuielile de transport suportate de către reclamantul-recurent nu suportă testul rezonabilității, ultimul putea să se deplaseze cu transportul public, or, verificarea necesității și rezonabilității se referă doar la cheltuielile de judecată pentru acordarea asistenței juridice calificate conform art. 96 CPC, dar nu la cheltuielile de transport.

Relevă că, în conformitate cu art. 90 lit. d) CPC, din cheltuielile de judecată a pricinii fac parte cheltuielile de transport, fără a specifica care sunt acestea, public, personal sau de serviciu.

Invocă că, la cererea cu privire la încasarea cheltuielilor de transport înaintată de către reprezentantul recurentului au fost anexate probele confirmative care justifică suma solicitată în temeiul art. 90 lit. d) CPC și, anume, calculul privind cheltuielile suportate; foaia de parcurs; informația privind prețurile carburanților; ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr. 51 din 11 februarie 2015 privind normele de consum a carburanților pentru tehnica auto a Poliției de Frontieră; contractul nr. 2-BN de achiziționare a produselor petroliere din 23 decembrie 2015.

Declară că, concluzia instanțelor inferioare cu privire la respingerea cereri cu privire la încasarea cheltuielilor de transport în mărime de 211,07 lei este în contradicție cu materialele cauzei, deoarece cheltuielile de transport sunt reale (confirmate prin probele prezentate), necesare (confirmate de către instanța de judecată prin numirea cauzei spre examinare) și rezonabile (deplasarea cu un mijloc de transport econom cu consum redus de combustibil).

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 18 octombrie 2017 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care

urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii cererii cu privire la încasarea cheltuielilor de transport și emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la admiterea parțială a acestei cereri, iar în rest menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne a solicitat încasarea de la Vasile Ciobanu a cheltuielilor suportate pentru instruire în sumă de 12 585,60 lei, a sumei de 2632,40 lei, cu titlu de valoarea restantă a uniformei și a cheltuielilor de transport în sumă de 211,07 lei.

Ulterior, Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne a depus o cerere, prin care a solicitat încasarea de la Vasile Ciobanu a cheltuielilor de transport în sumă de 211,07 lei.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, încasând din contul lui Vasile Ciobanu în beneficiul Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne suma de 12 585,60 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru instruire și suma de 2632,40 lei, cu titlu de valoarea restantă a uniformei, în total suma de 15218 lei, în rest respingând acțiunea.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne, a ajuns la concluzia netemeiniceii acestuia, menținând hotărârea primei instanțe, pe care a considerat-o întemeiată și legală.

Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne, declarând recurs, a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești în partea respingerii cererii cu privire la încasarea cheltuielilor de transport.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

În conformitate cu art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu art. 90 lit. d) CPC, din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte: cheltuielile de transport și de cazare suportate de părți și de alți participanți la proces în legătură cu prezentarea lor în instanță.

La caz, se reține că, Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne, solicitând încasarea cheltuielilor de transport în sumă de 211,07 lei, a menționat că, la data de 21 octombrie 2016 și 02 decembrie 2016, reprezentantul Departamentului Poliției de Frontieră s-a deplasat în ședințele de judecată ale primei instanțe (Judecătoria Strășeni) cu automobilul de serviciu și a suportat cheltuieli de transport în sumă de 211,07 lei.

Din materialele dosarului, însă, rezultă că, reprezentantul Departamentului Poliției de Frontieră s-a deplasat cu automobilul de serviciu doar în ședința de judecată a primei instanțe din 21 octombrie 2017, fapt confirmat prin foaia de parcurs pentru autoturisme nr. 649818 din 19 octombrie 2016 (f. d. 32).

În ceea ce privește deplasarea reprezentantului recurentului cu automobilul de serviciu în ședința de judecată a primei instanțe din 02 decembrie 2016, nu au fost prezentate probe pertinente și veridice întru confirmarea acestui fapt.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, reprezentantul recurentului, deplasându-se cu automobilul de serviciu la Judecătoria Strășeni la data de 21 octombrie 2016, a parcurs din mun. Chișinău până în or. Strășeni și din or. Strășeni până în mun. Chișinău distanța de 68 km, pentru care a cheltuit 6,6 litri de benzină, costul unui litru de benzină constituind 15,87 lei, fapte confirmate prin foaia de parcurs pentru autoturisme nr. 649818 din 19 octombrie 2016, informația privind prețurile carburanților, ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr. 51 din 11 februarie 2015 privind normele de consum a carburanților pentru tehnica auto a Poliției de Frontieră și contractul nr. 2-BN de achiziționare a produselor petroliere din 23 decembrie 2015, încheiat între SRL „Lukoil-Moldova” și Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne (f. d. 32-41).

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a încasa de la Vasile Ciobanu în beneficiul Departamentului Poliției de Frontieră cheltuielile de transport suportate în legătură cu prezentarea reprezentantului recurentului în ședința de judecată a primei instanțe din 21 octombrie 2016 în sumă de 104,74 lei (6,6 litri x 15,87 lei/litru).

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea respingerii cererii cu privire la încasarea cheltuielilor de transport și de a emite în această parte o nouă hotărâre, prin care cererea înaintată de către Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne împotriva lui Vasile Ciobanu cu privire la încasarea cheltuielilor de transport de admis parțial, cu încasarea de la Vasile Ciobanu în beneficiul Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne a cheltuielilor de transport în sumă de 104,74 lei, iar în rest de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 și hotărârea Judecătoria Strășeni din 02 decembrie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne împotriva lui Vasile Ciobanu cu privire la încasarea cheltuielilor pentru instruire și a cheltuielilor de judecată în partea respingerii cererii cu privire la încasarea cheltuielilor de transport și se emite în această parte o nouă hotărâre, prin care:

Se admite parțial cererea înaintată de către Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne împotriva lui Vasile Ciobanu cu privire la încasarea cheltuielilor de transport.

Se încasează de la Vasile Ciobanu în beneficiul Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne cheltuielile de transport în sumă de 104,74 (o sută patru lei șaptezeci și patru bani) lei.

În rest decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 și hotărârea Judecătoriei Strășeni din 02 decembrie 2016 se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătoria

Iulia Sîrcu

Ion Druță

Oleg Sternioală

Luiza Gafton

Mariana Pitic